Uniform Title: Sangs rgyas gling manuscript of the rNying ma'i rgyud 'bum

Number of Volumes: 43 remaining out of the original 46 (Volumes 11, 12, 41 are missing)

Volume number: 30

Volume title: A

Handwritten/Printed: hand written

Place of deposit: Sangs rgyas gling dgon pa, Tawang, Arunachal Pradesh, India.

Private owners: Teli and Shorbi Village, Tawang

Folio numbering: 1-296, + 13

Complete size in cm and inches: 55.8 x 15.25 cm, 22 x 6 inches

Date of photography: 17th April 2013

Script: dbu can

Illustrations or decorations: folio 1, gold ink on black paper, some rubrication.

Binding & Wrapping: loose leaf, perhaps between boards (glegs shing), modern cloth wrappings.

Remarks:

- incomplete
- Damaged, 1-33a, 265-295
- 61a and 61b in reverse order
- folio numbering 212 duplicated, gong ma and 'og ma
- folio numbering 273 triplicated, 2 x gong and 1 x 'og
- 292 misplacd, between 272 and 273
- some worming, with little impact on legibility

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ಕೆಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಂಪಿನ ಕ

ཀ་ཁ།

ཀ་ཁ།

ಪ್ರಭುವೆನಿಸಿ ಕಾಯ್ದಿಹೆಯೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳ್ ಸೀತೆ ॥ ಅಭಿನವ ಮಾರುತಿ ಮಾರುತಿ ಸುತನಂ ಕಪಿಕುಲಜನಂ ಕಪಿಕುಲಜನಂ ಕಪಿಕುಲಜ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमः ॥ अथ श्रीमद्भगवद्गीता प्रारभ्यते ॥ तत्र प्रथमोऽध्यायः ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥ अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुंगवः ॥ ५ ॥ युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ॥ नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥ अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥ अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्मं एवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ॥ ११ ॥ तस्य संजनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ॥ माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥ पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनंजयः ॥ पौण्ड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्मा वृकोदरः ॥ १५ ॥ अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥ काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान्दध्मुः पृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥ अथ व्यवस्थितान्दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः ॥ प्रवृत्ते शस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पाण्डवः ॥ २० ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ॥ २१ ॥ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान् ॥ कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे ॥ २२ ॥ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥ २३ ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ २४ ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति ॥ २५ ॥ तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् ॥ आचार्यान्मातुलान्भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥ २६ ॥ श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्बन्धूनवस्थितान् ॥ २७ ॥ कृपया परयाविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥ २८ ॥ सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥ २९ ॥ गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते ॥ न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥ ३० ॥ निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥ न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा ॥ ३२ ॥ येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ॥ त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥ ३३ ॥ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः संबन्धिनस्तथा ॥ ३४ ॥ एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ॥ अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते ॥ ३५ ॥ निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥ तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वबान्धवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥ ३७ ॥ यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ॥ ३८ ॥ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥ ४० ॥ अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ॥ नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥ ४६ ॥ एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ॥ विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ཀ།

ཁ།

ਸੁਨਹੁ ਸਿਖਾ ਮਮ ਬਚਨ ਇਹ ਗੁਰ ਅਰ ਦੇਵ ਮਹੇਸ ।
ਸਭ ਤੇ ਅਧਿਕ ਮਹਾਨ ਹੈ ਸਰਬ ਲੋਹ ਉਪਦੇਸ ।੧।
ਸਰਬ ਲੋਹ ਕੀ ਸਿਖ ਜੋ ਕਹਾਵੈ ।
ਸੋ ਇਹ ਸਾਖੀ ਨਿਤ ਹੀ ਗਾਵੈ

೨೨೧ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಪುರಾಣಂ ಪೂರ್ವಭಾಗಂ ಸ್ಕಂಧ ೧೦ ಅಧ್ಯಾಯ ೮೦ ಪದ್ಯ ೧೦೦೦

ಕಾಂಡ ೨೮ ಸಂಧಿ ೨೭ ೨೭೧

ಕಾಂಡ ೨೮ ಸಂಧಿ ೨೭

ಕಾಂಡ ೨೮ ಸಂಧಿ ೨೭ ೨೭೨

ক্ষিতিস্তম্ভ ॥ ইহাকে বলে ॥ ঘনবস্তুকে ঘনবস্তুর দ্বারা ভাগ করিলে ভাগফল ঘনবস্তু হয় ॥ ইহাকে ক্ষিতিস্তম্ভ কহে ॥ ইহার দৃষ্টান্ত যথা ॥ ৪৮ আটচল্লিশ ঘনবস্তুকে ৬ ছয় ঘনবস্তুর দ্বারা ভাগ করিলে ৮ আট ঘনবস্তু হয় ॥ ইহার প্রমাণ

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ ೬೯

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ ೬೯

ཀཀཀ

ཁོ་ནའི་ཚེ་ཡང་ཐུབ་པ་ཡིན་ནོ། །ཡང་ན་ཐོག་མར་ཁོ་ནའི་ཚེ་ཡང་ཐུབ་པ་ཡིན་ཏེ། ཐོག་མར་ཁོ་ནའི་ཚེ་ཡང་ཐུབ་པ་ཡིན་ནོ། །

ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡིན་ནོ། །ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་

ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །

ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །

ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །

ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །

ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཡང་། །

ཀཀ་ཀ་ཀ་

ಪ್ರಾಣಾಪಾನಸಮಾಯುಕ್ತೋ ಮೇಧ್ಯೋ ಭವತಿ ಮೇಧಯಾ ।

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཁྲི་པ།

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਤਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਸੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਮੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾਧੁ ਤੈਸਾ ਹੋ ਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਨੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਖਿਆ ਜੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਕਹਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭ ਗਹਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਏਕ ਰੰਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਭੰਗ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਮੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਨ ਜੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੂਝੈ ਬੀਜਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਸਮਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਹਮਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੂਝੈ ਬੀਜਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਸਮਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਤ ਹਮਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥

ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹਰਿਮੰਦਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ

ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಇದ್ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಬಡವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಹೆಸರು ವಿದ್ಯೋತ್ತಮೆ. ಅವಳು ಬಹಳ ವಿದ್ಯಾವಂತೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಕಾಲವು ಬಂದಿತು. ಅವಳ ತಂದೆಯು ಅವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ವರನನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಅವನು ಒಂದು ದಿವಸ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಗುಣವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಸರನ್ನ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಳಿಯನ್ನ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಲ್ಯ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಯಸ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನಕ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಸಂಬರಿ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಪ್ಪಳ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಡಿಗೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಬೇಳೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಲೆಬೇಳೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿನಬೇಳೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಗರಿಬೇಳೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಧಿ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಳ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಕ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನವಣೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರಲೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬರಗು ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊದಲು ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಗೆಎಣ್ಣೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇವಿನೆಣ್ಣೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣಸೆಎಣ್ಣೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬರಿಎಣ್ಣೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಸುಬೆಎಣ್ಣೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಲೆಎಣ್ಣೆ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆ

ଏହାପରେ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜା ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖି ଭୟରେ ଥରି ଉଠିଲେ । ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଧରି ଆଣି ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧା ଭାଗ ନେଇଗଲେ । ଦ୍ରୁପଦ ରାଜା ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧା ରାଜ୍ୟ ନେଇ ଗଙ୍ଗା ତୀରରେ ରହିଲେ । ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଧରି ଆଣି ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧା ଭାଗ ନେଇଗଲେ । ଦ୍ରୁପଦ ରାଜା ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧା ରାଜ୍ୟ ନେଇ ଗଙ୍ଗା ତୀରରେ ରହିଲେ । ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଧରି ଆଣି ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧା ଭାଗ ନେଇଗଲେ । ଦ୍ରୁପଦ ରାଜା ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧା ରାଜ୍ୟ ନେଇ ଗଙ୍ଗା ତୀରରେ ରହିଲେ ।

ଏହାପରେ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜା ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖି ଭୟରେ ଥରି ଉଠିଲେ । ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଧରି ଆଣି ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧା ଭାଗ ନେଇଗଲେ । ଦ୍ରୁପଦ ରାଜା ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧା ରାଜ୍ୟ ନେଇ ଗଙ୍ଗା ତୀରରେ ରହିଲେ । ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କୁ ଧରି ଆଣି ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧା ଭାଗ ନେଇଗଲେ । ଦ୍ରୁପଦ ରାଜା ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧା ରାଜ୍ୟ ନେଇ ଗଙ୍ଗା ତୀରରେ ରହିଲେ ।

ཀ་ ཤ་ ཁ་ ཁ་ ཁ

೧೮೨ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನ ಕೋಪವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸುಗ್ರೀ

೨೨। ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಸೈನ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನೇ ನೀನು ಸತ್ಯವಂತನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಸತ್ಯವು ನಿನ್ನನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವಂತರಾದವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಸತ್ಯವು ಅವರನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು

୨୭। ଅଳକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖି ଜଳଦେବତା ଜଳେ। ଅଦୃଶ୍ୟ ଜଳଦେବତା ଅଦୃଶ୍ୟ ଜଳେ। ଦେଖିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಗದನು ಬಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೈಮುಗಿದು ಹೀಗೆಂದನು ॥೨೨॥

ಅಮ್ಮಾ ಕೇಳು ಮಹಾಪ್ರಭಾವಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಕುಶಲವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಹನುಮಂತನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಸುಷೇಣನು ಕುಶಲವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಜಾಂಬವಂತನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ನೀಲನು ಕುಶಲವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಸುಷೇಣನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಮೈಂದನು ಕುಶಲವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಜಾಂಬವಂತನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ದ್ವಿವಿದನು ಕುಶಲವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಸುಷೇಣನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಕುಮುದನು ಕುಶಲವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಜಾಂಬವಂತನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಸುಷೇಣ

ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಜವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇವರು ಬಾದಾಮಿ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾದ ಜಯಸಿಂಹನ ವಂಶಜರು. ಇವರ ಮೂಲ ಪುರುಷ ತೈಲಪ. ಇವನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೯೭೩ರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯಖೇಟದ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಅರಸ ಮೂರನೆಯ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಮಂತನಾಗಿದ್ದ. ಕೃಷ್ಣನ ಮರಣಾನಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಳಿದ. ಇವನ ಮಗ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಇರಿವಬೆಡಂಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರಸ. ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೋಳರು ಮತ್ತು ಪರಮಾರರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದರು. ಇವನ ಮಗ ಐದನೆಯ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರಸ. ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೋಳರು ಮತ್ತೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದರು. ಇವನ ಮಗ ಆರನೆಯ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರಸ. ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಉಚ್ಛ್ರಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇವನ ಮಗ ಮೂರನೆಯ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರಸ. ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ಸಳರು ಮತ್ತು ಕಾಕತೀಯರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದರು. ಇವನ ಮಗ ಮೂರನೆಯ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರಸ. ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ಸಳರು ಮತ್ತೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದರು. ಇವನ ಮಗ ಆರನೆಯ ಸೋಮೇಶ್ವರ

ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା ।

ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା ।

ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା ।

ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା ।

ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା ।

ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା ।

ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା ।

ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଦୁଇଟି ଏକ ଅତି ଶୁଭ ଦିନ ଥିଲା ।

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਤੂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੂ ਕਰਣਾ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਨ ਕੋਈ ਮੋੜੈ

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರು ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡಿದರು. ಅವಳು ಅವರ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತಾಗ ಅವರೆಲ್ಲ ಅವಳ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಅವಳ ಮೈಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಅವಳ ಕೂದಲನ್ನು ಸವರಿ ಅದರ ಉದ್ದವನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಅವಳ ಮೂಗು, ಕಿವಿ, ಹಲ್ಲು, ತುಟಿ, ಕೆನ್ನೆ, ಗಲ್ಲ, ಕುತ್ತಿಗೆ, ಭುಜ, ಕೈ, ಬೆರಳು, ಉಗುರು, ಎದೆ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಸೊಂಟ, ಕಾಲು, ಪಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಅವಳ ಅಂಗಸೌಷ್ಠವವನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು. ಅವಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಲಿ, ಗಾಯವಾಗಲಿ, ಗುಳ್ಳೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡ

ಅಂಗದನೆಂಬ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಸುಗ್ರೀವನು ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡಗೂಡಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕಂಡು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಳವಾಡಿದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಗ್ರೀವನು ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅವಳ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀತೆಯ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಬಹಳ ದುಃಖಿಸಿದನು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡಲು ಪ್ರೇರಿಸಿದನು. ಸುಗ್ರೀವನು ಸೀತೆಯ

೨೧। ಪ್ರಥಮಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಂಗಡ ಸಂಚರಿಸುವ ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಕಾರದ ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರಥಮಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಂಗಡ ಸಂಚರಿಸುವ ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಕಾರದ ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹನುಮಂತನು ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವಳಿಂದ ಚೂಡಾರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಸರ್ಗ

ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹನುಮಂತನು ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವಳಿಂದ ಚೂಡಾರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಸರ್ಗ

ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹನುಮಂತನು ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವಳಿಂದ ಚೂಡಾರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಸರ್ಗ

೨೨। ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಯೊಳು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪಿನ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ

೨೨ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದು। ಬಿಡಲಾಗದ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾಗ

ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਲੈ ਕਰਿ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹਿ ਵਿ

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ଗ୍ରନ୍ଥକାର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ ଅପେକ୍ଷା ଆକାରରେ ଛୋଟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଭାଗବତର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧ ଅଧିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ୭୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ୩୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ୨୦୦୦ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ୧୦୦୦ ପଦ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଏବଂ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଏବଂ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଏବଂ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ ଅପେକ୍ଷା ଆକାରରେ ଛୋଟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଭାଗବତର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧ ଅଧିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ୭୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ୩୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ୨୦୦୦ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ୧୦୦୦ ପଦ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଏବଂ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଏବଂ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଭାଗବତ ଅପେକ୍ଷା ଆକାରରେ ଛୋଟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଭାଗବତର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧ ଅଧିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ୭୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ୩୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ୨୦୦୦ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ୧୦୦୦ ପଦ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଏବଂ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ବାଲ୍ୟଲୀଳା ଏବଂ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ਸਲੋਕ ॥ ਪਰਥਮੇ ਸਾਧਸੰਗਮਹਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਖ ਅਭਿਮਾਨ ਬਿਨਸੇ ਤਾਹੀ ਨਾਮ ਵਸਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਏਕੁ ਤੂ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਸੁ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਇਹ ਲੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਆਹਾਰ ਸਭਿ ਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਰੋਗ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਪਹਿਰਹਿ ਸੁਖ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਪਰਤਿਸਟਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਤ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਨਿਹਚਲ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਕੋਟ ਰਖਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਰਬ ਕੋ ਊਚਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਗਲ ਆਧਾਰ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਾਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਚਲਹਿ ਸੁਭਾਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸੁਣਹਿ ਸੁਖ ਕਰਨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਹਰਿ ਸਰਨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਮਤਿ ਰਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਤ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਕੁਟੰਬ ਸਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਭੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁਖ ਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਦੁਖ ਭਰਮ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਨੀਦ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਤਜਹਿ ਬਿਖਾਦ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਜਾਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਨੇਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਬੀਚਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਹਜ ਸਮਾਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਰਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸਿਧਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਿਧਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਾਚੇ ਮਾਰਗ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਮ ਤੁਲਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਾਚੇ ਸੁਖ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮਲ ਖਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਭ ਤੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਰਾਪਤ ਮੇਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਾਹੂ ਨ ਡਰਪਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਗਲ ਪਾਰਪਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੮ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਨਾਹੀ ਭੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਬੰਧਨ ਤੋਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਮੁਕਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਸੰਤੋਖ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਨਿਹਚਲ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੯ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ਸਾਥ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਨਾਥ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕੁਲ ਕਾ ਟੀਕ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਥਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਾਜ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਰੈ ਅਕਾਜ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਇ ਸਮਾਧਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਆਰਾਧਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਲੋਭ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁਭ ਕਾਜ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਹਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੧੯ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩੩ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩੪ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩੫ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ਸਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਖਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਚਹਿ

ଅଟନ୍ତି ଏମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାସ ଅଟନ୍ତି ଏମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାସ ଅଟନ୍ତି ଏମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାସ ଅଟନ୍ତି ଏମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାସ

ಅಂಗಡಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଓ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੈਤ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਧੁਣਦੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਥ ਮਲੰਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਮਾਰੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਭਜੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਭਜੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਮਰਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਮਰਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਰੋਵਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਰੋਵਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਹਸਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਹਸਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਨਚਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਨਚਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਗਾਵਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਗਾਵਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਵਜਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਵਜਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਮੰਗਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਮੰਗਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਦੇਵਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਦੇਵਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਲੈਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਲੈਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਖਾਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਖਾਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਪੀਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਪੀਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਸੁਤੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸੁਤੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਜਾਗੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਜਾਗੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਭਜਦੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਭਜਦੇ ॥ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਤੀ ਵਾਰ ਦੈਤ ਮਾਰ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਬੂਝੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਖਟੀਐ ਸਚੁ ਖਾਜੈ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਜੀਐ ਸਚੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆ

੭੩। ਪ੍ਰਭਜੀ ਤੁਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਦੀਨੇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧ ਸਰਨੀ ਹਮ ਲੀਨੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤਹ ਤਹ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਹ ਜਹ ਆਪਦ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖਹੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਤਹ ਤਹ ਭਗਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੇਜ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੰਗ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਤਹ ਤਹ ਪਾਵਉ ਸੂਖਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੋਗ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਤਹ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਉ ਭੰਜਨ ਤਹ ਤਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤਹ ਤਹ ਹਮ ਚਲਿ ਆਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਰਉ ਤਹਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਦਰਸਾਰ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੁਨਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਕਥਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਬਸਉ ਤਹ ਤੇਰੀ ਜਥਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਚਰਨ ਧਰਉ ਤਹ ਪਰਿਕਰਮਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਭੋਜਨ ਕਰਉ ਤਹ ਤੁਮ ਧਰਮਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੋਵਉ ਤਹ ਤੇਰੀ ਸੇਜ ॥ ਜਹ ਜਹ ਮਰਉ ਤਹ ਤੇਰੀ ਮੇਜ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੁਨਉ ਤਹ ਤੇਰੋ ਜਸੁ ਲੋਭਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਰਉ ਤਹ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂ ਮੇਰੀ ਟੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਰਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੁਨਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਕਥਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕ ਜਥਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਰਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੂ ਮੇਰੀ ਟੇਵ ॥੪॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂ ਮੇਰੀ ਟੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਰਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੁਨਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਕਥਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕ ਜਥਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਰਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੂ ਮੇਰੀ ਟੇਵ ॥੪॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂ ਮੇਰੀ ਟੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਰਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੁਨਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਕਥਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕ ਜਥਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਰਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੂ ਮੇਰੀ ਟੇਵ ॥੪॥

ಅಗ್ನಿಮಾರುತಸಂಯೋಗಾತ್ ಸಂಜಾತಾ ಸಾ ಮಹಾಬಲಾ ।
ಪ್ರಾಣಾಪಾನಸಮಾಯುಕ್ತಾ ಸರ್ವಾಹಾರಪರಿಣಾಮಜಾ ॥ ೨೧
ಸಾ ಪಕ್ವಾಶಯಮಾಸಾದ್ಯ ಪಿತ್ತಸ್ಥಾನಂ ಸಮಾಶ್ರಿತಾ ।
ಪಚತ್ಯನ್ನಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೨೨
ಅಗ್ನಿಸ್ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ ಜಾಠರಃ ಪಿತ್ತಸಂಜ್ಞಿತಃ ।
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಃ ಪಚತ್ಯನ್ನಂ ವಿವೇಚಯತ್ ॥ ೨೩
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೨೪
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೨೫
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೨೬
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೨೭
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೨೮
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೨೯
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೦
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೧
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೨
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೩
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೪
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೫
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೬
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೭
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೮
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೩೯
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೦
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೧
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೨
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೩
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೪
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೫
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೬
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೭
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೮
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೪೯
ಪಕ್ವಾಶಯಸ್ಥಾನಗತಾ ಪಿತ್ತಾಗ್ನಿಃ ಪಚತಿ ಸರ್ವದಾ ।
ಅನ್ನಂ ಪಕ್ವಂ ವಿವೇಚಯತ್ಯೇಷಾ ಸರ್ವಾಹಾರಗತಿಃ ಸ್ಮೃತಾ ॥ ೫೦

ಸಂಧಿ ಸಮಾಸ ಪ್ರತ್ಯಯ ಆಗಮ ಆದೇಶ ಲೋಪ ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಸಂಧಿ ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿ ಮತ್ತು ವಿಸರ್ಗಸಂಧಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಯೀಭಾವ ತತ್ಪುರುಷ ಕರ್ಮಧಾರಯ ದ್ವಿಗು ದ್ವಂದ್ವ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ ತದ್ಧಿತ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಆಗಮ ಆದೇಶ ಲೋಪಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಸಂಧಿ ಸಮಾಸ ಪ್ರತ್ಯಯ ಆಗಮ ಆದೇಶ ಲೋಪ ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಸಂಧಿ ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿ ಮತ್ತು ವಿಸರ್ಗಸಂಧಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಯೀಭಾವ ತತ್ಪುರುಷ ಕರ್ಮಧಾರಯ ದ್ವಿಗು ದ್ವಂದ್ವ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ ತದ್ಧಿತ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಆಗಮ ಆದೇಶ ಲೋಪಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

೨೬ ಸಂಧಿ ಸಮಾಸ ಪ್ರತ್ಯಯ ಆಗಮ ಆದೇಶ ಲೋಪ ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಸಂಧಿ ವ್ಯಂಜನಸಂಧಿ ಮತ್ತು ವಿಸರ್ಗಸಂಧಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಯೀಭಾವ ತತ್ಪುರುಷ ಕರ್ಮಧಾರಯ ದ್ವಿಗು ದ್ವಂದ್ವ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ ತದ್ಧಿತ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ. ಆಗಮ ಆದೇಶ ಲೋಪಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಉದಾಹರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਨਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਜਾਹਿ ਮਲ ਜਾਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ॥ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਜਾਹਿ ਸਭ ਜਲ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਹੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡਰੈ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਬਹੁਰਿ ਪਚਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸੋ ਕਰਵੈ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਅਪਨਾ ਲਏ ਗੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡਰੈ ॥ ੩ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਾਪ ਕਾ ਸਜਾਉ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਜਾਣੈ ਤੈਸਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਤਾ ਦਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਜੋਨਿ ਜੈਸਾ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭ ਕੋ ਦੇਇ ॥ ਜੈਸਾ ਜੀਅ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਕੋ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਕੈ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਕਰੋਧੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸੋਧੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਮੋਹੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਛਲ ਛਾਇਆ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਕੂੜੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੂਚੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਭਰਮੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ॥ ੬ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸੇਵ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਭਗਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਊਚ ਪਦ ਸਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਕੇਵਲ ਪਰਤਾਪ ॥ ੭ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਖਿ ਲਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਰਲਾ ਦੇਖਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ॥ ਸਾਚੀ ਉਸਤਤਿ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਗਾਵਹਿ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੯ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੧੫ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੧੬ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੧੭ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੨੧ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੨੩ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੨੫ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੨੭ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ੨੯ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਪਸਾਰੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਵਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਅਨਥੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੇ ਜੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਪੰਤ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚਾ ਬੋਲਾ ਸਾਚੀ ਭਾਖ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਭ ਮਿਲਣੁ ਪਰਾਚਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਪੈ ਏਕੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਨਿਹਚਲ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਸਭ ਕਾ ਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚੀ ਧਰਮ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ਸਾਚਾ ਕਰਮ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਾ ਸਾਚ

ਸਭਿ ਸਾਜੀ ਸਭਿ ਓਹੀ ਸਾਜੀ ਓਹੁ ਸਾਜੇ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਸ ਦਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਨ ਹੋਆ ਓਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਓਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੇ ਕੋ ਆਖਿ ਵਿਗੂਚੈ ਵਿਗੂਚਣਾ ॥ ਓਸ ਦੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰੁ ਨਾਹਿ ਜੇ ਕੋ ਅਪਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾ ॥ ਓਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹੀਜੈ ਕਵਣ ਕਥੀ ਕਿਵ ਹੋਵੈ ॥ ਓਸ ਦੇ ਕਰਮ ਨ ਜਾਪਨਿ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨ ਕਥਨਾ ਹੋਵੈ ॥ ਓਸ ਦੇ ਕਰਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ਨਾਇ ॥ ਜੇਵਡ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਨਾਈ ਕਿਉ ਸਿਫਤੀ ਕਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੧੭ ॥

ਅਮਲੁ ਲਿਖਣੁ ਮਸਵਾਣੀ ਲੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਰਮ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਉਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਸੁ ਥਾਉ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਲਿਖੀਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੇਈਐ ਜਾਂ ਸਭ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਕਉ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ॥ ਆਖਣਿ ਜਾਇ ਸੁ ਆਪ ਕਉ ਸੁਣਿ ਭੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸੁਣਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੧੮ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲ ਧਨ ॥ ਕੀੜਾ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਅਖਰਾ ਭਾਗ ਨ ਮਿਟਈ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੧੯ ॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸ ਖੇਹ ॥ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੦ ॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨ ॥ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਦਾ ਅਲਿਪਾਉ ॥ ਅਗੀ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਾਖੀ ॥ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਸੁਚੀ ਹੋਵੈ ਤਾ ਚਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੧ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਮਿਲੈ ਭੀਖ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੨ ॥

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਮਿਲੈ ਭੀਖ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੩ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨੈ ਮਿਲੈ ਭੀਖ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੪ ॥

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੇ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੫ ॥

ਪੰਚੇ ਆਵਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੬ ॥

ਪੰਚੇ ਵਜਹਿ ਤੂਰ ਅਪਾਰ ॥ ਤਹ ਖਰਚੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਵੇਕਾਰ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੭ ॥

ਪੰਚੇ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਰੂਪ ਕਰੀਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੮ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਰਤਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਦੇਵ ਆਕਾਰ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੯ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਵਡੇ ਵਡ ਲੋਕ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੦ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਮਹਾ ਬਲਵਾਨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੧ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਰ ਤਪ ਤਾਲ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਹਚਲ ਆਸਣ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੨ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਵਡ ਚਾਉ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੩ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਤਿ ਚਜ ਸਹਜ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਲਿਖੇ ਸਭਿ ਫਰਜ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੪ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਉਚੇ ਕਰਮ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੫ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੬ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਪੜੇ ਕਤੇਬ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਮ ਸੁਕਰਤੇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੭ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਣਨਿ ਸਭਿ ਭੂਤ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੮ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਧਰਤ ਧਵਲ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੩੯ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਚਾਰ ਖਾਣੀ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੪੦ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਪੜੇ ਕਤੇਬ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੪੧ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਉਪਕਾਰ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੪੨ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਚਾਰ ਵਰਨ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਉਤਮ ਕਰਨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਕਰੇ ਧਰਾਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾ ਪਵੈ ਨ ਫਾਸੀ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਦਰਗਹ ਕਾਗਉ ਨ ਪਵਈ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਸੀ ਆਪ ਨ ਆਖਹੁ ਕਿਛੁ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੪੩ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰ

ಅಂಗದನೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಸಾಹಸಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಥನಾಗಿ ಸಾಹಸಕರ್ಮಗಳಲ್ಲ

ଅଟନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଯେ ଅତି ଦୁଃଖିତ ହେବେ ଏଥିରେ ଆଉ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଅଣ ଅଛି ?

೨೦। ಪಕ್ಷಿ ಪ್ರಧಾನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಡುವೆನು.

ਸਵੈਯੇ ॥ ਜਾਕੇ ਰਹੈ ਸਭ ਹੀ ਕੁਲ ਕੋ ਕੁਲ ਤਾਕੋ ਕਹੈ ਸਭ ਹੀ ਕੁਲ ਕੋ ਕੁਲ ਜਾਕੋ ਕਹੈ ਕੁਲ ਤਾਕੋ ਕਹੈ ਸਭ ਹੀ ਕੁਲ ਕੋ ਕੁਲ ਜਾਕੇ ਰ

ಶ್ರೀ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೦

ଏବଂ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

੭੫ ਪਰਿਭਵ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਉਪਜੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਖੇਦਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਨਮ ਅਰੁ ਮਰਨਾ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਰਮਤ ਬਹੁ ਥਕਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਾਨੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨਤ ਕਥਾ ਮਨ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਫਲ ਤਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪਰਾਪਤੀ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਾਧ ਭੇਟੈ ਤੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਪਾਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਜੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੁਖ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਟੇ ਅਹੰ ਪਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੇਗਾਨਾ ਬੀਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਨੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭ ਆਪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਹ ਜਤਨ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਰੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਦ ਸਚੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਜਰੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਪੋਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਲੇਪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕੋ ਧੇਪ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਦ ਗੰਧ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਰਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜੋਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈਐ ਹੋਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਡੰਡੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਖੰਡੁ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਲਪੈ ਦੇਖ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਈ ਮਿਹਰਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਫੇੜੈ ਕਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥੧॥

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಮಾತಾಪಿತೃಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀಗಣಪತಿಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣಹನುದ್ಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನಹನುದ್ಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನಹನುಮದ್ಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನಹನುಮದ್ಭರತಾಂಜನೇಯಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನಹನುಮದ್ಭರತಾಂಜನೇಯಾಭ್ಯಾಂ ಸಹಿತಾಯ

ಅಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪಾರಿಜಾತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಮುಡಿಯಲು ಅದರ ಪರಿಮಳವು ಹದಿನಾರು ಯೋಜನ ದೂರದವರೆಗೂ ಹರಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಪಾರಿಜಾತವು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಪ್ರಿಯೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಈ ಪಾರಿಜಾತವು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಅದನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಂದ್ರನ ಅನುಮತಿ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವೆನು. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದನು. ಆಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಪಾರಿಜಾತವ

ಅಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯ ಹೊಳೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದು. ಆ ಹೊಳೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಿರು ಸೇತುವೆ ಇದ್ದು. ಆ ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಕಂಬ ಇದ್ದು. ಆ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆ ಇದ್ದು. ಆ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮನುಷ್ಯ ಇದ್ದು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಕೋತಿ ಇದ್ದು. ಆ ಕೋತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕಿ ಇದ್ದು. ಆ ಹಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಹಾವು ಇದ್ದು. ಆ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೊಲ ಇದ್ದು. ಆ ಮೊಲದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಹಲ್ಲಿ ಇದ್ದು. ಆ ಹಲ್ಲಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಕಪ್ಪೆ ಇದ್ದು. ಆ ಕಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೀನು ಇದ್ದು. ಆ ಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಏಡಿ ಇದ್ದು. ಆ ಏಡಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಹುಳು ಇದ್ದು. ಆ ಹುಳುವಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮಣ್ಣು ಇದ್ದು. ಆ ಮಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ನೀರು ಇದ್ದು. ಆ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಬೆಂಕಿ ಇದ್ದು. ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಗಾಳಿ ಇದ್ದು. ಆ ಗಾಳಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಆಕಾಶ ಇದ್ದು. ಆ ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಸೂರ್ಯ ಇದ್ದು. ಆ ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಚಂದ್ರ ಇದ್ದು. ಆ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ನಕ್ಷತ್ರ ಇದ್ದು. ಆ ನಕ್ಷತ್ರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಗ್ರಹ ಇದ್ದು. ಆ ಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಉಪಗ್ರಹ ಇದ್ದು. ಆ ಉಪಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಧೂಮಕೇತು ಇದ್ದು. ಆ ಧೂಮಕೇತುವಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಉಲ್ಕೆ ಇದ್ದು. ಆ ಉಲ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಶಿಲೆ ಇದ್ದು. ಆ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮರಳು ಇದ್ದು. ಆ ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಕಲ್ಲು ಇದ್ದು. ಆ ಕಲ್ಲ

೨೮ ।

ಸೀತಾಪಹಾರಸಂತಪ್ತೋ ರಾಘವಃ ಸಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣೇನ ಪಂಪಾಸರಸಮಾಸಾದ್ಯ ಸರಸ್ತೀರೇ ಸಮಂತತಃ ಪುಷ್ಪಿತಾನ್ ಕರ್ಣಿಕಾರಾನ್ ಪಶ್ಯನ್ ಸೀತಾಂ ಸ್ಮರನ್ ಶೋಕಾರ್ತೋ ವಿಲಲಾಪ ।

ಕಿಂ ನು ಸೀತಾ ಮೃಗೈರ್ಭಕ್ಷಾ ಭಕ್ಷಿತಾ ರಾಕ್ಷಸೇನ ವಾ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸಲಿಲೇ ಮಗ್ನಾ ಯಾ ಮಮಾಲೋಕನಕ್ಷಮಾ ॥ ೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೧೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೨೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೩೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೪೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೫೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೬೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೭೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೬ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೭ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೮ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೮೯ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೯೦ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೯೧ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೯೨ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೯೩ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೯೪ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ।
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸೀತಾ ಮೃದುವಾಕ್ಯಾ ಮನಸ್ವಿನೀ ॥ ೯೫ ॥
ಕಿಂ ನು ಸಾ ಸುಮುಖೀ ಸ

ਸਭ ਸੈਨਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਘਾਰੀ ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਾ ਨ ਏਕ ਲਗਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸੁਰਪਤਿ ਕੋ ਕੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਤਾ ਸੋ ਕਹੀ ਕਥਾ ਸਮੁਝਾਈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਰਪਤਿ ਕੋ ਰਾਜ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਹਮ ਕੋ ਆਜੁ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰ ਜੋਰਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਕੌਨ ਕਰੈ ਰਖਵਾਰਾ

೨೧ ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಾದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅವರು ಕಂಡರು. ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಾವಿರ ಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಮುಖಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಹೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಎದೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಕಿವಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಕಿರೀಟಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಕುಂಡಲಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಸ್ವರೂಪಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಆಯುಧಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಆಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಪಾದಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಪಾದುಕೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಪ್ರಭೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಮಾಯೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಮಾಯಾಕಾರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಲೋಕಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಲೋಕಪಾಲಕರಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಯುಗಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಯುಗಧರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಯಜ್ಞಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಯಜ್ಞಫಲಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಪ್ರಳಯಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಪ್ರಳಯಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಜ್ಞಾನಫಲಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಭಕ್ತಿಫಲಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಮುಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಮುಕ್ತಿಫಲಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಸಾವಿರ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಸಾವಿರ ಸಂಕಲ್ಪ

ਸਭ ਕੁਲ ਕੀ ਠਾਕੁਰ ਤੁਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕਸ ਕਾ ਮਾਨੈ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਏਕ ਧਰਮ ਏਹ ਕਰਣੈ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ਸੁਖ ਮਾਨਣਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹੋਇ ਜਾਣਾ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਹੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਸੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਦਾਸ ਅਵਰ ਕਾ ਕਾਹੇ ਕਾਂਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਹੋਇ ਰਹਾਣਾ ॥ ਇਉ ਬੋਲੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਨਰਕ ਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤ ॥ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੋ ਮਾਨੈ ਮੈ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲੀਨ ॥ ਸੋ ਅਪਮਾਨ ਹੋਵਤ ਜਿਉ ਬੀਨ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮੂਰਖ ਕਹਤ ਇਆਣਾ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਅਭਲਾ ਸਭ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ॥ ਤੈਸਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਨੈ ਨੀਕਾ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖ ਅੰਧਾ ਅਤਿ ਫੀਕਾ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਸਮਝਾਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਜਾਗਾ ॥ ੨੮ ॥

ਜਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤਉ ਇਹ ਹੋਇ ਸਾਧ ਕੈ ਖਾਲ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਤੁ ਤਜਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਓਹੁ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲੀਨ ਪਤਿਵੰਤ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜਿ ਸਾਧ ਭਗਵੰਤ ॥ ਧੰਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿ ਸਾਧੁ ਪ੍ਰਸਵੈ ॥ ਪਾਪੀ ਕਾ ਬਾਪੁ ਸਗਲ ਕਉ ਤ੍ਰਸਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨੯ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਉਤ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨਾਹੀ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀਅ ਐਸੀ ਰਹਤ ॥ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਲਹਤ ॥ ੧ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਮਝਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ ੨ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਮਝਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਖੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ ੨ ॥

ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଜଳ ଝରୁଥିବା ଜଳାଶୟ ବା ଜଳଭରା ଜମି । ଏହି ଜଳାଶୟରେ ଅନେକ ପଦ୍ମଫୁଲ ଫୁଟିଛି । ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଜଳ ଝରୁଥିବା ଜଳାଶୟ ବା ଜଳଭରା ଜମି । ଏହି ଜଳାଶୟରେ ଅନେକ ପଦ୍ମଫୁଲ ଫୁଟିଛି । ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଜଳ ଝରୁଥିବା ଜଳାଶୟ ବା ଜଳଭରା ଜମି । ଏହି ଜଳାଶୟରେ ଅନେକ ପଦ୍ମଫୁଲ ଫୁଟିଛି । ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଜଳ ଝରୁଥିବା ଜଳାଶୟ ବା ଜଳଭରା ଜମି । ଏହି ଜଳାଶୟରେ ଅନେକ ପଦ୍ମଫୁଲ ଫୁଟିଛି । ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଜଳ ଝରୁଥିବା ଜଳାଶୟ ବା ଜଳଭରା ଜମି । ଏହି ଜଳାଶୟରେ ଅନେକ ପଦ୍ମଫୁଲ ଫୁଟିଛି ।

ଓ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ଅଥ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସହାୟ ଲିଖ୍ୟତେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସହାୟ ଜୀଉ

೨೨ ಪಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೂ ಸಿಂಹದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವನು ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ! ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲವೃಕ್ಷಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಆ ಮಹಾತ್ಮನನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅವನು ಯಾರು? ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು? ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅವನು ಶತ್ರುವಿನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವನ ಮುಖವು ಬೆವರುವುದು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿರುವುವು. ಅವನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿರುವುವು

ಅಲ್ಲಿ ಅಂಗದನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಹೇ ಸುಗ್ರೀವ ಮಹಾರಾಜನೆ ಕೇಳು. ಈ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೋದ ವಾನರರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಅವರು ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಬಂದ ಕಾರಣ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಾನರನು ಹೇಳಿದನು. ಹೇ ವಾನರರೆ ಕೇಳಿ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ

ਦੇਖਿਆ ਸੁਣਿਆ ਕਰਿਆ ਕਰਾਇਆ ਸਭ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੋ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਾਲ ਨਾ ਰਹੋ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲੋ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੀ ਮਦਤ ਨਾ ਕਰੋ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਰਸਦ ਨਾ ਦਿਓ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਦਿਓ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਲਓ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾ ਆਓ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾ ਜਾਓ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾ ਆਵੋ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾ ਜਾਵੋ

ਕਿਰਪਾਲ ਜੀ ਕੀ ਕਿਰਪਾਲ ਜੀ ਕੀ ਕਿਰਪਾਲ ਜੀ ਕੀ

ਸਲੋਕ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਨਾਮ ਰਤਨ ਧਨ ਮੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਇਹੁ ਮਨ ਕੀ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੁਖ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਬਣੈ ਕਰਉ ਤਿਸੈ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਪਾਖ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣੇ ਦੇਵ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਉ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਇ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕ ਦਰਸ ਕੀ ਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਦੇਖਿ ਮੁਖੁ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕ ਦਰਸ ਕੀ ਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਦੇਖਿ ਮੁਖੁ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਬਣੈ ਕਰਉ ਤਿਸੈ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ਪਾਖ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣੇ ਦੇਵ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਉ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਇ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕ ਦਰਸ ਕੀ ਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਦੇਖਿ ਮੁਖੁ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥

ਸਭ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰ ॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥ ਤੂ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ਸਚਿਆਰ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਤੂ ਨਿਰਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਭ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ ਨਿਰਧਾਰ ਧਾਰ ਸਭ ਉਪਰੇ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਮਹਿ ਤੂ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਘਾਲ ਜਿ ਕਰੈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨਾ ਜਾਇ ਨ ਹਰੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਲੇਇ ॥ ਤੂ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਦਾਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਕਿਨੈ ਨ ਪਹੁਤਾ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਘਾਲ ਸਦਾ ॥ ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਤੂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਤੂ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪੁਛਾਉ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਪਾਪ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬਖਸਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਦੇਹਿ ਕਰਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਥਾਪਹਿ ਜਾਪਹਿ ਜਾਪਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਕਰਣੀ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਣੀ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସ୍ଥିତପ୍ରଜ୍ଞ ଓ ଯୋଗୀର ଲକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଓ ଶରୀର ନଶ୍ୱର ବୋଲି ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଆତ୍ମାର ଅମରତ୍ୱ ଓ ଶରୀରର ନଶ୍ୱରତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରା

ಕಾಶೀಖಂಡ ೧೨೫

ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳು

ଅଟନ୍ତି ଏମାନେ ଦୁଇ ଜଣ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖି

ଏକଥା ଶୁଣି ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ଅତି ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ସେଠାକୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ଦେବତାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରି ବସିବାକୁ ଆସନ ଦେଲେ । ତାପରେ ନାରଦ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଏତେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କାହିଁକି ବସିଛ ? ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି ଦୁଃଖ କାହିଁକି ହେଲା ? ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାକୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ତାପରେ ଦେବତାମାନେ ନାରଦଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ବସିଛୁ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଆମେମାନେ ଯେଉଁ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲୁ ସେମାନେ ପୁଣି ଜନ୍ମ ହୋଇ ଆମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମେମାନେ ଅତି ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ବସିଛୁ । ତାପରେ ନାରଦ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନାହିଁ । ମୁଁ ଏହାର ଉପାୟ କରିବି । ତାପରେ ନାରଦ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ । ତାପରେ ନାରଦ ଯାଇ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଦୈତ୍ୟମାନେ ନାରଦଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରି ବସିବାକୁ ଆସନ ଦେଲେ । ତାପରେ ନାରଦ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଏତେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ କାହିଁକି ବସିଛ ? ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି ଆନନ୍ଦ କାହିଁକି ହେଲା ? ତୁମମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଦୂର କରିବାକୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ତାପରେ ଦୈତ୍ୟମାନେ ନାରଦଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ବସିଛୁ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଆମେମାନେ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲୁ ସେମାନେ ପୁଣି ଜନ୍ମ ହୋଇ ଆମକୁ ଆନନ୍ଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମେମାନେ ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ବସିଛୁ । ତାପରେ ନାରଦ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନାହିଁ । ମୁଁ ଏହାର ଉପାୟ କରିବି । ତାପରେ ନାରଦ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ । ତାପରେ ନାରଦ ଯାଇ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଦେବତାମାନେ ନାରଦଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରି ବସିବାକୁ ଆସନ ଦେଲେ । ତାପରେ ନାରଦ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଏତେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ କାହିଁକି ବସିଛ ? ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି ଆନନ୍ଦ କାହିଁକି ହେଲା ? ତୁମମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଦୂର କରିବାକୁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ତାପରେ ଦେବତାମାନେ ନାରଦଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ବସିଛୁ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଆମେମାନେ ଯେଉଁ ଦୈତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲୁ ସେମାନେ ପୁଣି ଜନ୍ମ ହୋଇ ଆମକୁ ଆନନ୍ଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମେମାନେ ଅତି ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ବସିଛୁ । ତାପରେ ନାରଦ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନାହିଁ । ମୁଁ ଏହାର ଉପାୟ କରିବି । ତାପରେ ନାରଦ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଆମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା । ଏଥିରେ ଘର, ପରିବାର, ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ପରିବେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କେତୋଟି ଶବ୍ଦ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦର ଉଚ୍ଚାରଣ ଏବଂ ଅର୍ଥ ଭଲ ଭାବରେ ଶିଖିବା ଉଚିତ୍ ।

ଘର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶବ୍ଦ

ଘର ଆମର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ସ୍ଥାନ । ଘରକୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଗୃହ କୁହାଯାଏ । ଗୃହର ଛାତକୁ ଚାଳ କୁହାଯାଏ । ଚାଳ ସାଧାରଣତଃ ଖପରା କିମ୍ବା ଟିଣରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଚାଳ ଆମକୁ ବର୍ଷା ଏବଂ ରୌଦ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରେ । ଚାଳର ତଳେ ଥିବା ଖୋଲା ସ୍ଥାନକୁ ବରଣ୍ଡା କୁହାଯାଏ । ବରଣ୍ଡାରେ ବସି ଆମେ ଗପସପ କରିଥାଉ ।

ଘରର ଚାରିପଟେ ଥିବା ଉଚ୍ଚ କାନ୍ଥକୁ ପ୍ରାଚୀର କୁହାଯାଏ । ପ୍ରାଚୀର ଘରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖେ । ପ୍ରାଚୀରରେ ଥିବା ବଡ଼ ଦ୍ୱାରକୁ ସିଂହଦ୍ୱାର କୁହାଯାଏ । ସିଂହଦ୍ୱାର ଦେଇ ଆମେ ଘରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଉ । ସିଂହଦ୍ୱାରରେ ଏକ ଲୁହା ଫାଟକ ଲାଗିଥାଏ ।

ଘରର ଭିତରେ ଅନେକ କୋଠରୀ ଥାଏ । ଶୋଇବା କୋଠରୀକୁ ଶୟନକକ୍ଷ କୁହାଯାଏ । ଶୟନକକ୍ଷରେ ଖଟ, ଗଦି ଏବଂ ମଶାରି ଥାଏ । ରୋଷେଇ ଘରକୁ ପାକଶାଳା କୁହାଯାଏ । ପାକଶାଳାରେ ଚୁଲି, ବାସନପତ୍ର ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ରହିଥାଏ । ଗାଧୋଇବା ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ନାନାଗାର କୁହାଯାଏ ।

ପରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶବ୍ଦ

ପରିବାରରେ ଆମେ ଅନେକ ଲୋକ ଏକତ୍ର ରହିଥାଉ । ପିତାଙ୍କୁ ବାପା କୁହାଯାଏ । ମାତାଙ୍କୁ ମା କୁହାଯାଏ । ବାପାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଆଜା କୁହାଯାଏ । ବାପାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଆଈ କୁହାଯାଏ । ଆଜା ଏବଂ ଆଈ ଆମର ଅତି ସ୍ନେହୀ ଅଭିଭାବକ ।

ବାପାଙ୍କ ଭାଇକୁ କାକା କୁହାଯାଏ । କାକାଙ୍କ ପତ୍ନୀକୁ କାକୀ କୁହାଯାଏ । ମାଆଙ୍କ ଭାଇକୁ ମାମୁ କୁହାଯାଏ । ମାମୁଙ୍କ ପତ୍ନୀକୁ ମାମୀ କୁହାଯାଏ । ବାପାଙ୍କ ଭଉଣୀକୁ ପିସୀ କୁହାଯାଏ । ପିସୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀକୁ ପିସା କୁହାଯାଏ ।

ମାଆଙ୍କ ଭଉଣୀକୁ ମାଉସୀ କୁହାଯାଏ । ମାଉସୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀକୁ ମାଉସା କୁହାଯାଏ । ଭାଇର ପୁଅକୁ ଭତିଜା କୁହାଯାଏ । ଭାଇର ଝିଅକୁ ଭତିଜୀ କୁହାଯାଏ । ଭଉଣୀର ପୁଅକୁ ଭଣଜା କୁହାଯାଏ । ଭଉଣୀର ଝିଅକୁ ଭଣଜୀ କୁହାଯାଏ ।

ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶବ୍ଦ

ଆମେ ଦିନକୁ ତିନିଥର ଖାଇଥାଉ । ସକାଳେ ଖାଇବାକୁ ଜଳଖିଆ କୁହାଯାଏ । ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଖାଇବାକୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ କୁହାଯାଏ । ରାତିରେ ଖାଇବାକୁ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ କୁହାଯାଏ । ଭୋଜନ ସମୟରେ ଆମେ ଥାଳି, ବାଟି ଏବଂ ଗ୍ଲାସ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ ।

ଭାତ, ଡାଲି, ତରକାରୀ ଏବଂ ଚଟଣି ଆମର ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ । ଭାତକୁ ଅନ୍ନ କୁହାଯାଏ । ଡାଲିକୁ ଦାଲି କୁହାଯାଏ । ତରକାରୀକୁ ବ୍ୟଞ୍ଜନ କୁହାଯାଏ । ଚଟଣିକୁ ଚଟ୍ଣି କୁହାଯାଏ । ଲୁଣକୁ ଲବଣ କୁହାଯାଏ । ଲୁଣ ବିନା ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ପରିବେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶବ୍ଦ

ଆମ ଚାରିପଟେ ଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ଜଗତକୁ ପରିବେଶ କୁହାଯାଏ । ପରିବେଶରେ ଗଛ, ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ପାଣି ଥାଏ । ଗଛକୁ ବୃକ୍ଷ କୁହାଯାଏ । ବୃକ୍ଷରୁ ଆମେ ଫଳ ଏବଂ ଅମ୍ଳଜାନ ପାଇଥାଉ । ବୃକ୍ଷ ଆମର ପରମ ବନ୍ଧୁ ।

ପଶୁକୁ ପଶୁ କୁହାଯାଏ । ଗାଈକୁ ଗୋରୁ କୁହାଯାଏ । ଗୋରୁ ଆମକୁ କ୍ଷୀର ଦିଏ । ଘୋଡ଼ାକୁ ଅଶ୍ୱ କୁହାଯାଏ । ଅଶ୍ୱ ଆମକୁ ଯାତ୍ରାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । କୁକୁରକୁ ଶ୍ୱାନ କୁହାଯାଏ । ଶ୍ୱାନ ଘରର ରକ୍ଷକ ।

ପକ୍ଷୀକୁ ବିହଙ୍ଗ କୁହାଯାଏ । ବିହଙ୍ଗ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିଥାଏ । ପକ୍ଷୀର ଡେଣାକୁ ପକ୍ଷ କୁହାଯାଏ । ପକ୍ଷୀର ଚଞ୍ଚୁକୁ ତୁଣ୍ଡ କୁହାଯାଏ । ପକ୍ଷୀର ଗୋଡ଼କୁ ପାଦ କୁହାଯାଏ । ପକ୍ଷୀର ଲାଞ୍ଜକୁ ପୁଚ୍ଛ କୁହାଯାଏ ।

ପାଣିକୁ ଜଳ କୁହାଯାଏ । ଜଳ ବିନା ଜୀବନ ଧାରଣ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ନଦୀକୁ ସରିତ୍ କୁହାଯାଏ । ପୋଖରୀକୁ ସରୋବର କୁହାଯାଏ । ସମୁଦ୍ରକୁ ସାଗର କୁହାଯାଏ । ସାଗରର ପାଣି ଲୁଣିଆ ହୋଇଥାଏ ।

ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରଶ୍ନ

୧ । ଘରର ଛାତକୁ ଓଡ଼ିଆରେ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୨ । ଶୋଇବା କୋଠରୀକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୩ । ବାପାଙ୍କ ଭାଇକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୪ । ମାଆଙ୍କ ଭଉଣୀକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୫ । ଭାତକୁ ଓଡ଼ିଆରେ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୬ । ଗାଈକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୭ । ପକ୍ଷୀର ଡେଣାକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୮ । ସମୁଦ୍ରକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୯ । ଭଉଣୀର ପୁଅକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

୧୦ । ଲୁଣକୁ ଓଡ଼ିଆରେ କ'ଣ କୁହାଯାଏ ?

ଏହି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିବା ଦେବଦେବୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ଦେବଦେବୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ଏଠାରେ ଆଲୋଚନା କରିବା । ଏହି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଯେଉଁ ଦେବଦେବୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା । ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଅଛି । ଏହି ମନ୍ଦିରଟି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଅଛି । ଏହି ମନ୍ଦିରଟି ଅତି ଛୋଟ ଅଟେ । ଏହି ମନ୍ଦିରଟି ଦେଖିବାକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಮಹಾಪುರಾಣಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ಶುಭಮಸ್ತು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ਕੋਈ ਕਹੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਦੁਖ ਕਟੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਥੇ ਉਤਰੈ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਥੇ ਮਲੁ ਕਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਵਸੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤਾ ਆਖਣਾ ॥ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨੈ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਜਾਪੈ

ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕ ೨೦೨

೧೭ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದಾಃ ಸರ್ವೇ ಸರ್ವೇ ಸಮರದರ್ಶಿನಃ ।
ಸರ್ವೇ ಸಮರಸಂತುಷ್ಟಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಮರಕಾಂಕ್ಷಿಣಃ ॥
ಸರ್ವೇ ಸಮರಸಂಹೃಷ್ಟಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಮರಸಂಸ್ಥಿತಾಃ ।
ಸರ್ವೇ ಸಮರಸಂಪನ್ನಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಮರಸಂಯುತಾಃ ॥
ಸರ್ವೇ ಸಮರಸಂಯುಕ್ತಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಮರಸಂಯುತಾಃ ।
ಸರ್ವೇ ಸಮರಸಂಯುಕ್ತ

ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਹਰਦਮ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਉ ਅਪਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਉ ਦਾਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਕਾਮੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹ ਉਮਾਹ ॥ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਅਪਣਾ ਵੇਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਸਾਚੇ ਕਰਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਦਾਤਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚਾ ਅਪਣਾ ਧਨੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਲੇਖੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਤਖਤੁ ਸਾਚਾ ਨਿਆਉ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ਕਿ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਹਿ ਕੇਤੇ ॥ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਤੇ ॥ ਸਾਚੁ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਆਖਣਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚੇ ਮਾਰਗ ਚਲਣਾ ਸਾਚੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਬੋਲਣਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪੈਨਣਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਕਹਤ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਣਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸਾਰ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਲੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਸੀ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵਰਤਣਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮੋਇ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗਾਵਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਬਾਣਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪੂਜਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਮੰਨਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਦੇਖਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਰਸਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਮਲੋਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਜਾਣਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਲੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਆਖਸੀ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਾਤ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪੁਛਣਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਨਾਤ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਭੁਖ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਸਤਿ ਦੁਖ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਲੇਵਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਭੇਵ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਸਾਖ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਾਵਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਪਤਿ ਲਾਖ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਜੋੜਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਲੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਨਹ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਧੁਨਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਜੋਤਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਤੇਰਾ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਉਦੋਤੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਤਪਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਪਿਆਰੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਲੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਾਚੇ ਸਚੀ ਰੀਸ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਜਗੀਸ

ଏହି ଦିନ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବ ଓ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଦେବ ଓ ଶ୍ରୀ ସୁଭଦ୍ରା ଦେବୀ ଓ ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଦେବ ଏ ଚାରି ଜଣ ଠାକୁର ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରି ରତ୍ନବେଦି ଉପରେ ବିଜେ କରନ୍ତି ଏ ଦିନ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାଶ୍ୱର୍ରେ ଶ୍ରୀ ବଳଭଦ୍ର ଦେବ ଓ ବାମ ପାଶ୍ୱର୍ରେ ଶ୍ରୀ ସୁଭଦ୍ରା ଦେବୀ ଓ ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଦେବ ଏ ଚାରି ଜଣ ଠାକୁର

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜଗତ ରକ୍ଷା ହେଉଅଛି ଏବଂ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜଗତ ପାଳନ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜଗତ ସଂହାର ହେଉଅଛି ଏବଂ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଅଛି ଏବଂ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜଗତ ଚାଳନ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଜଗତ ଭୋଗ

ਸਭ ਸਾਥ ਲੀਨੇ ਦਲ ਬਡੇ ਦਲਪਤਿ ਜਿਤੇ ਬਲਵਾਨ ॥
ਸਭ ਸੈਨ ਕੋ ਲੈ ਸਾਥ ਮੈ ਨਿਕਸਿਓ ਅਨੀ ਮਹਾਨ ॥੧੭॥
ਦੋਹਰਾ ॥
ਚਲੇ ਚਲੇ ਮਾਰਗ ਬਿਖੈ ਤ੍ਰਿਯ ਤਜ ਗਏ ਨਰੇਸ ॥
ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਕੋ ਪੁਨਿ ਪਹੁਚੇ ਤਜਿ ਦੇਸ ॥੧੮॥
ਚੌਪਈ ॥
ਜਬ ਸੁਨਾ ਸਾਹ ਔਰੰਗ ਸੁਨਾ ॥ ਸੈਨ ਸਜੀ ਚਤੁਰੰਗ ਬਨਾ ॥
ਸਭ ਸਾਥ ਲੀਨੇ ਦਲ ਬਡੇ ॥ ਦਲਪਤਿ ਜਿਤੇ ਬਲਵਾਨ ॥
ਸਭ ਸੈਨ ਕੋ ਲੈ ਸਾਥ ਮੈ ॥ ਨਿਕਸਿਓ ਅਨੀ ਮਹਾਨ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥
ਚਲੇ ਚਲੇ ਮਾਰਗ ਬਿਖੈ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਤਜ ਗਏ ਨਰੇਸ ॥
ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਕੋ ॥ ਪੁਨਿ ਪਹੁਚੇ ਤਜਿ ਦੇਸ ॥
ਚੌਪਈ ॥
ਜਬ ਸੁਨਾ ਸਾਹ ਔਰੰਗ ਸੁਨਾ ॥ ਸੈਨ ਸਜੀ ਚਤੁਰੰਗ ਬਨਾ ॥
ਸਭ ਸਾਥ ਲੀਨੇ ਦਲ ਬਡੇ ॥ ਦਲਪਤਿ ਜਿਤੇ ਬਲਵਾਨ ॥
ਸਭ ਸੈਨ ਕੋ ਲੈ ਸਾਥ ਮੈ ॥ ਨਿਕਸਿਓ ਅਨੀ ਮਹਾਨ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥
ਚਲੇ ਚਲੇ ਮਾਰਗ ਬਿਖੈ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਤਜ ਗਏ ਨਰੇਸ ॥
ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਕੋ ॥ ਪੁਨਿ ਪਹੁਚੇ ਤਜਿ ਦੇਸ ॥
ਚੌਪਈ ॥
ਜਬ ਸੁਨਾ ਸਾਹ ਔਰੰਗ ਸੁਨਾ ॥ ਸੈਨ ਸਜੀ ਚਤੁਰੰਗ ਬਨਾ ॥
ਸਭ ਸਾਥ ਲੀਨੇ ਦਲ ਬਡੇ ॥ ਦਲਪਤਿ ਜਿਤੇ ਬਲਵਾਨ ॥
ਸਭ ਸੈਨ ਕੋ ਲੈ ਸਾਥ ਮੈ ॥ ਨਿਕਸਿਓ ਅਨੀ ਮਹਾਨ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥
ਚਲੇ ਚਲੇ ਮਾਰਗ ਬਿਖੈ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਤਜ ਗਏ ਨਰੇਸ ॥
ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਕੋ ॥ ਪੁਨਿ ਪਹੁਚੇ ਤਜਿ ਦੇਸ ॥

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଯେଉଁ ଉପକୃତ ହୋଇଛି ତାହା ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଯେଉଁ ଉପକୃତ ହୋଇଛି ତାହା ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

